

[Finansministeren.]

skatningen af familier med børn. Hovedprincippet i forslaget er det, at man forhøjer børnefradragene og skærer ned på børnetilskuddene. De højere børnefradrag betyder større skattelettelse pr. barn for skatteydere med store indkomster, medens deres værdi er mere problematisk for skatteydere med mindre indkomster. Dette er en følge af, at skatten er progressiv, og det er den jo stadig for indtægter mellem 15 000 og 80 000 kr. For skatteydere med meget lave indtægter har man afbødet dette ved at foreslå lidt højere børnetilskud end efter de gældende regler; man erkender altså, at det er nødvendigt at bevare børnetilskuddene. For en mellemgruppe af skatteydere med indkomster omkring 15 000 kr. bliver de samlede virkninger imidlertid mindre skattelettelse pr. barn end efter de gældende regler.

Fra et familiepolitisk synspunkt virker det særlig uheldigt, at visse familier med børn og små indtægter ligefrem får skatteforhøjelser. Det vil være tilfældet, når hustruen har måttet tage arbejde, f. eks. fordi mandens indtægt svigter på grund af sygdom eller arbejdsløshed. Som eksempel kan jeg nævne et københavnsk ægtepar med et barn og en skattepligtig indkomst på 8 000 kr. Hvis hustruindtægten er mindst 4 000 kr., vil børnetilskuddet efter de gældende regler overstige skatten med 40 kr. Efter forslaget gives der intet børnetilskud, og skatten andrager 320 kr. Den samlede forringelse for denne familie bliver således 360 kr. Jeg må igen nævne, at hvis jeg havde haft mulighed for at fordele indtil 500 mill. kr., også ud fra familiepolitiske synspunkter, tror jeg nok, jeg havde behandlet en sådan familie lidt bedre.

Forslaget er ledsaget af en række tabeller, der skal vise, hvor store skattebesparelser forslaget vil medføre for indtægter af forskellig størrelse. Jeg vil imidlertid anbefale, at man læser disse tabeller med en vis forsigtighed. Ved udregningen af skattebeløbene er der nemlig ikke taget hensyn til det gældende merindtægtsfradrag. Det er rigtigt, når det gælder skatterne efter forslaget, idet merindtægtsfradraget er foreslået afskaffet. Når det drejer sig om skatten efter de gældende regler og om skattelettelserne, er det imidlertid kun rigtigt,

hvis skatteydernes indtægter ikke er steget i forhold til det foregående år. Imidlertid har de fleste skatteydere i disse år stigende indtægt. De får derfor fordel af merindtægtsfradraget og betaler følgelig skattebeløb, der er noget lavere end angivet i tabellerne. Dette bevirker samtidig, at også deres skattelettelser efter forslaget vil blive noget mindre end i de eksempler, forslagsstillerne har fremlagt. Hvor meget det drejer sig om, vil afhænge af, med hvilket beløb indtægten er steget, og det kan variere stærkt. Til belysning af, hvad dette forhold kan betyde, skal jeg blot nævne et enkelt eksempel. Hvis en forsøger uden børn har en skattepligtig indkomst på 15 000 kr., får han ifølge forslagets eksempel 1 en skattelettelse på 1 085 kr. Dette forudsætter imidlertid, at hans indtægt året før også var 15 000 kr. Var indtægten derimod dette år kun 12 000 kr., ville han efter de gældende regler få et merindtægtsfradrag på 900 kr., og dette betyder, at skattelettelsen efter forslaget i hans tilfælde ikke bliver 1 085 kr., men kun 779 kr., eller 306 kr. mindre end angivet.

I det hele taget forekommer det mig, at man er gået ret let hen over hele problemet om beskatning af merindtægter, og det til trods for, at man nu er enig med regeringen i, at det netop er på dette område, at vort indkomstskattesystem trænger til en reform. Man er øjensynlig gået ud fra som givet, at blot man gennemfører en proportional skat og med en så lav procent som muligt, er problemet løst. Dette er en forkert antagelse. Den afgørende årsag til den stærke merindtægtsbeskatning er kombinationen af for høje procenter i skatteskalaerne og skattefradragets retten. Fradraget for merindtægt bøder noget herpå, men forslagsstillerne foreslår det ophævet; det skal også erkendes, at det har uheldige virkninger i andre henseender. Resultatet er imidlertid blevet, da man beholder skattefradragets retten, at skatten af merindtægt som helhed snarest bliver større efter det fremsatte forslag end efter det nuværende i øvrigt ikke særlig heldige system. Det ville man sikkert være blevet opmærksom på, hvis man havde udregnet nogle tabeller over forslagets virkninger i tilfælde af indkomststigninger. Man undrer sig i øvrigt over denne undladelse, da for-